

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Desplaçats interns. De l'acolliment a la integració

El Papa Francesc ha dedicat el Missatge de la Jornada Mundial de l'Emigrant i del Refugiat de 2020 al drama dels desplaçats interns, un drama sovint amagat, que la crisi mundial causada per la Covid-19 ha agreujat encara més. A la llum dels esdeveniments que han caracteritzat aquest any, el Sant Pare estén aquest Missatge a tots aquells que han experimentat i continuen vivint encara avui situacions de precarietat, d'abandonament, de marginació i de refús a causa de la pandèmia.

Jesús, Maria i Josep varen experimentar les incomoditats, la incertesa i la por que comporta la situació del desplaçat i refugiat quan es varen veure obligats a fugir a Egipte. És la trista realitat de milions de famílies en els nostres dies a causa dels conflictes armats, les violacions dels drets humans i la violència generalitzada. Són refugiats que fugen de la fam, de la guerra i d'altres perills greus cercant la seguretat i una vida digna per a ells mateixos i per a les seves famílies. En ells hi hem de reconèixer el rostre de Crist.

Els desplaçats constitueixen un repte pastoral al qual hem de respondre. El Papa descriu el procés de resposta amb quatre verbs: acollir, protegir, promoure i integrar, i hi afegeix unes altres sis parelles de verbs que responen a accions molt concretes per a dur-ho a terme: conèixer per a comprendre, fer-se proïsme per a servir, escoltar per a reconciliar-se, compartir per a créixer, involucrar-se per a promoure, col·laborar per a construir.

La primera acció consisteix en conèixer per a comprendre. La coneixença és un

pas imprescindible per a poder comprendre l'altre. No es tracta d'estar al cas de les dades estadístiques o de les teories. Es tracta d'éssers humans, d'experiències i d'històries personals. La por, la incertesa, la precarietat que hem experimentat nosaltres mateixos durant el confinament ens ajuda a entendre allò que és una constant en la vida d'aquestes persones. El pas següent és fer-se proïsme per a servir el germà necessitat. Les por i els prejudicis ens impedeixen acostar-nos als caiguts que trobem pel camí, però cal córrer el risc. Així ho hem contemplat en moltes persones que en els moments més crítics de la pandèmia han arriscat les seves vides ajudant els altres.

Les persones concretes, les famílies, els diferents col·lectius de la societat, les nacions, necessiten reconciliar-se i el camí de la reconciliació és el camí de l'escolta. Vivim una saturació de paraules i missatges que és impossible assimilar. Necessitem del silenci per a poder escoltar, i ens cal aprendre a escoltar. Escoltar el nostre interior, la nostra consciència, el

germà necessitat, escoltar la veu de Déu. L'escolta facilitarà la reconciliació amb un mateix, amb la creació, amb els altres i amb Déu. La reconciliació ens portarà a ser més conscients que formem una mateixa realitat, una família, la família dels fills de Déu i a compartir les nostres coses, la nostra vida, tot el que hem rebut, i a créixer junts.

Creixerem junts vivint en fraternitat i solidaritat, sense excloure ningú, implicant tothom, comptant amb tots, promovent a tots, perquè tots i cadascú som importants, i hem de trobar el nostre lloc en aquesta comunitat, en aquesta família humana. Tots som cridats a col·laborar en la construcció del Regne de Déu, Regne de veritat i de vida, de santedat i de gràcia, de justícia, d'amor i de pau. Aquest Regne no es construeix amb el poder, amb la força o la violència, sinó amb el perdó, amb la solidaritat, amb amor viscut fins a donar la vida. Aquest és el camí per a acollir i integrar els nostres germans desplaçats, als quals us convido a tenir ben presents en aquesta jornada.

ENTREVISTA

Ajudar en silenci

JOSEP M. NAFRÍA

Dissabte vinent, 3 d'octubre, tindrà lloc a la Parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús de Barcelona la inauguració de la renovació dels locals de la Pastoral del Sord, en una data propera al darrer cap de setmana de setembre, en què se celebra el Dia Internacional de les Persones Sordes. Com cada dissabte, a les 18.30 h, durant l'eucaristia —aquest dia presidida per Mons. Sergi Gordo—, un jove sord rebrà els sagraments d'iniciació cristiana i un altre la comunió i confirmació. En Josep M. Nafria, pare de família, és col·laborador de la Pastoral del Sord de Barcelona.

Com vas entrar en contacte amb la Pastoral del Sord?

Des de molt petit, tinc una pèrdua auditiva severa. Això ha fet que tingués dificultats de comunicació amb la resta de persones. Per aquesta raó, vaig voler aprendre la llengua de signes. Arran d'aquest aprenentatge, vaig buscar on podia ser més útil i sentir-me a gust ajudant. I vaig trobar la Pastoral del Sord, que ha estat per a mi una manera de fer, en silenci i amb el silenci, allò que buscava: ajudar els joves i les persones sordes a viure i a créixer en la fe.

Com se centra la teva ajuda?

La meua col·laboració és variada. Aquest any ha estat i està essent una mica diferent, donada la situació actual. Hem aprofitat, amb l'ajuda dels joves, per condicionar els nous locals de la Pastoral.

Quins projectes teniu per a aquest curs?

Aquest any seran una mica diferents. En el nostre ambient, quan signem i parlem alhora, diem que és un llenguatge bimodal; doncs aquest curs tot serà així: un bimodal especial, ja que ho tenim tot a punt. Així, es podran seguir xerrades i conferències de formació, trobades de matrimonis... de manera presencial o per internet. La videoconferència és un mitjà de comunicació molt utilitzat per nosaltres.

Òscar Bardaji i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Gràcies, mare, per tot!

Havia nascut l'any 1933 en terres d'Extremadura, en una família molt humil i molt treballadora. Només va anar a l'escola dels sis als vuit anys. Tenia, però, una bona cultura perquè li agradava llegir i sempre va fer-ho. Començà a treballar als vuit anys, transportant aigua amb un càntir. Després, va aprendre a cosir i a brodar i així es guanyava la vida. Es casà i tingué tres fills. Eren anys difícils. La necessitat econòmica els va fer traslladar-se a L'Hospitalet de Llobregat. L'espòs trobà feina i ella es va dedicar en cos i ànima a la seva família, a casa seva i a la seva parròquia. Durant gairebé vint anys va fer catequesi de primera comunió. Molts dels infants que va acompanyar, ara ja adults, quan la trobaven pels carrers del barri s'hi apropaven per fer-li un petó, amb estimació i agraïment.

La família anava creixent. Els fills es casaren, arribaren els nets i els besnets i amb la vellesa també la malaltia i múltiples xacres. Visqué situacions dures amb entesa i dignitat notables. Traspassà envoltada dels seus. De ben segur que restarà, en tots, el record d'una persona genuïna, autèntica que, els darrers anys, agraïa l'aju-

da dels qui en tenien cura. En els dies de confinament, un fill li llegia l'evangeli del dia i una pregària, seguint un llibre.

Les exèquies preparades pels fills van ser un moment àlgid de record humà agraït, de vivència religiosa per a tots aquells a qui Déu els havia donat fe, i de celebració catequètica per a tothom qui escoltava, mogut per les grans preguntes sobre el sentit darrer de la vida i la mort. «¿O bé ignoreu que tots els qui hem estat batejats en Jesucrist hem estat submergits en la seva mort? [...] així com Crist, per l'acció de la glòria del Pare, va ressuscitar d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una vida nova» (Rm 6,3-4).

Acabada l'eucaristia exequial, un fill agraïa la companyia i la pregària de tots els qui s'havien aplegat a l'oratori del tanatori i adreçà unes darreres paraules a la mare: «L'Esperit Sant ha trucat a la teua porta per portar-te al Regne del Pare del Cel, on retrobaràs el pare, la teua família i els amics, per gaudir de la plenitud eterna de la glòria. Gràcies, mare, pel teu amor, pels teus esforços, pel teu sacrifici, per la teua solidaritat, pel teu exemple... per la teua vida. Gràcies, mare!»

PASTORAL DEL SORD DE BARCELONA

«Experiències d'una pastoral en confinament»

MN. XAVIER PAGÈS I CASTAÑER

Consiliari de la Pastoral per a les persones amb discapacitat

En un any excepcional, i amb motiu del Dia Internacional de les Persones Sordes, que se celebra el darrer cap de setmana de setembre, volem compartir unes experiències de com, gràcies a Déu, hem afrontat el temps de confinament:

—Hem continuat celebrant la missa dominical tots els dissabtes i vigílies, a les 18.30 h; així, les persones sordes l'han pogut seguir en directe i en diferit a www.pastoraldelsord.org, gràcies a www.nazaretv.it també han pogut seguir les celebracions de Setmana Santa. Hem pogut oferir algunes misses per sords que han mort, i els familiars i amics s'hi han pogut unir per internet.

—Des de Sant Josep fins a Corpus, els diumenges i solemnitats vam poder oferir interpretació en LSC de les misses de la Catedral.

—Hem donat atenció personalitzada a sords en situacions difícils, contagis, hospitalitzacions, defuncions...; gràcies a videotrucades hi hem estat propers.

—El grup de joves ha tingut reunió setmanal *on-line* per seguir la formació, preparant la iniciació cristiana i confirmacions.

—S'han publicat 15 vídeos de les catequesis del Papa sobre el Parenostre, interpretades en LSC.

—Oferim les formacions en doble modalitat: presencial, i virtual pels que no hi poden assistir.

Us demanem la vostra pregària, tot informant-vos que intentarem que les activitats del nou curs siguin semblants als darrers anys, afrontant els reptes que suposa la *nova normalitat*. Trobareu la informació actualitzada al web: www.pastoraldelsord.org, o adreçant-vos a Mn. Xavier Pagès Castañer, els dimarts, dijous o dissabtes a la tarda, als locals reformats de la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús (c/ Benet Mercadé 25, Barcelona), t. 619 672 691, c/e: pastoralsord@arqbcn.org / facebook.com/PastoraldelSordo / twitter.com/PastoraldelSord

Lectures de la missa diària i santoral

28. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jb 1,6-22 / Sl 16 / Lc 9,46-50]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII). Sant Simó Rojas, prev. trinitari, de Valladolid; santa Eustoqui, filla de santa Paula. Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. □ Dimarts [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jn 1,47-51]. Sants arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants). Sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.

30. □ Dimecres [Jb 9,1-12.14-16 / Sl 87 / Lc 9,57-62]. Sant Jeroni, prev. i doctor de l'Església, dalmata, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, bibliastes i traductors. Santa Sofia, viuda.

1. □ Dijous [Jb 19,21-27a / Sl 26 / Lc 10,1-12]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux i doctora de l'Església, patrona de les missions. Sant Remigi (†530), bisbe de Reims.

2. □ Divendres [Jb 38,1.12-21.39.33-35 / Sl 138 / Mt 18,1-5.10]. Sants Àngels de la Guarda. Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946). Sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. ■ Dissabte [Jb 42,1-3.5-6.12-16 / Sl 118 / Lc 10,17-24]. Sant Francesc de Borja (Gandia, 1510 - Roma, 1572), prev. jesuïta. Sant Gerard o Grau, abat; santa Maria-Josepa Rosselló, fund.

4. ■ † Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 5,1-7 / Sl 79 / Fl 4,6-9 / Mt 21,33-43]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes, els veterinaris i els pessebristes. Sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

Intencions del Sant Pare per al mes d'octubre

Perquè en virtut del baptisme els fidels laics, especialment les dones, participin més en les instàncies de responsabilitat de l'Església.

DIUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 18,25-28)

El Senyor diu: «Vosaltres penseu: No va ben encaminada la manera d'obrar del Senyor. Poble d'Israel, escolta bé això que et dic: ¿No és la vostra manera d'obrar i no la meva, la que va desencaminada? Si el just deixa d'obrar el bé, comet el mal i mor, morirà per culpa seva. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida. Només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi, viurà i se salvarà de la mort».

Salm responsorial (24)

R. *Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vos sou el Déu que em salveu; / i cada moment espero en vos. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / No us recordeu dels pecats que he comès de jove, / compadiu-vos de mi, vos que estimeu tant. R.

El Senyor, bondados i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Flp 2,1-11)

Germans, per tot el que trobeu en Crist, de fortalesa d'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entranyable i de compassió, us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat ni per vanaglòria. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. Que ningú no es guii pels propis interessos, sinó que miri pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist: ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes, i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaijà i es feu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 21,28-32)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «¿Què us en sembla? Un home que tenia dos fills, va dir al primer: Fill meu, ves a treballar a la vinya, avui. Ell respongué: No hi vull anar. Però després, se'n penedí i hi anà. El pare digué això mateix al segon i aquest li respongué: Hi vaig de seguida, pare. Però no hi anà. ¿Quin d'aquests dos va fer el que el pare volia?». Li responen: «El primer». Jesús els diu: «Us dic amb tota veritat que els publicans i les dones de mala vida us passen al davant cap al Regne de Déu, perquè ha vingut Joan amb la missió d'ensenyar-vos un bon camí, però vosaltres no l'heu cregut, mentre que els publicans i les dones de mala vida sí que l'han cregut. I vosaltres, ni després de veure això, encara no us en penediu ni voleu creure'l».

Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 18,25-28)

Esto dice el Señor: «Insistís: "No es justo el proceder del Señor". Escuchad, casa de Israel: ¿es injusto mi proceder? ¿no es más bien vuestro proceder el que es injusto? Cuando el inocente se aparta de su inocencia, comete la maldad y muere, muere por la maldad que cometió. Y cuando el malvado se convierte de la maldad que hizo y practica el derecho y la justicia, él salva su propia vida. Si recapacita y se convierte de los delitos cometidos, ciertamente vivirá y no morirá».

Salm responsorial (24)

R. *Recuerda, Señor, tu ternura.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas; / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador, / y todo el día te estoy esperando. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / no te acuerdes de los pecados / ni de las maldades de mi juventud; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,1-11)

Hermanos:

Si queréis darme el consuelo de Cristo y aliviarme con vuestro amor, si nos une el mismo Espíritu y tenéis entrañas compasivas, dadme esta gran alegría: manteneos unánimes y concordéis con un mismo amor y un mismo sentir. No obréis por rivalidad ni por ostentación, considerando por la humildad a los demás superiores a vosotros. No os encerréis en vuestros intereses, sino buscad todos el interés de los demás. Tened entre vosotros los sentimientos propios de Cristo Jesús. El cual, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 21,28-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «¿Qué os parece? Un hombre tenía dos hijos. Se acercó al primero y le dijo: "Hijo, ve hoy a trabajar en la viña". Él le contestó: "No quiero". Pero después se arrepintió y fue. Se acercó al segundo y le dijo lo mismo. Él le contestó: "Voy, señor". Pero no fue. ¿Quién de los dos cumplió la voluntad de su padre?». Contestaron: «El primero».

Jesús les dijo: «En verdad os digo que los publicanos y las prostitutas van por delante de vosotros en el reino de Dios. Porque vino Juan a vosotros enseñándoos el camino de la justicia y no le creísteis; en cambio, los publicanos y prostitutas le creyeron. Y, aun después de ver esto, vosotros no os arrepentisteis ni le creísteis».

«Els cobradors d'impostos i les dones públiques us passaran al davant»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

En el breu fragment de llibre de la profecia d'Ezequiel, que ens presenta la litúrgia d'aquest diumenge, Déu insisteix que és la conducta de les persones la que ens situa davant Déu, malgrat els prejudicis humans. Si la persona considerada socialment respectable comet el mal és rebutjada per Déu; i, al contrari, la persona rebutjada socialment, que obra el bé, serà rebuda i premiada per Déu. Jesús també dirà als seus deixebles que els pecadors i les dones públiques que creuen en ell passaran al davant de tots els altres en el Regne del cel. El malvat que es repensa i es converteix de la seva mala conducta gaudeix de la misericòrdia i del perdó de Déu.

Jesús ens ho expressa també en una nova paràbola de l'evangelí de Mateu: en la paràbola dels dos fills de l'amo de la vinya. El propietari de la vinya, ho hem vist en altres ocasions, representa Déu. I aquest propietari envia tots dos fills a treballar a la seva vinya. Cadascun d'ells reacciona de manera força diferent.

El primer d'ells, de manera poc considerada, es desentén de l'ordre del seu pare, però després se'n penedeix i acaba anant a treballar a la vinya. D'aquesta manera, tot i sorprenent-nos, es fa obedient a la veu del pare.

El segon, en canvi, es mostra promptament disponible per anar a treballar a la vinya; però no hi va! El pare ha confiat en ell, i ell l'ha defraudat; amb bones paraules enganya al seu pare i no s'acosta a la feina de la vinya.

I és que les aparences enganyen. Pot passar que els aparentment bons i honestos acabin allunyant-se de Déu en el seu cor, mentre que els aparentment dolents i pecadors, després de repensar-s'ho, acabin complint efectivament el que Déu espera d'ells.

I Jesús ens posa, a més, l'exemple de la predicació de Joan el Baptista, que va predicar el camí de la conversió i de la justícia, i, en canvi, els aparentment més religiosos no el van creure; mentre que els publicans i les dones de mala vida sí que hi han cregut, acaba dient Jesús.

I és que Déu no mira amb ulls humans, que veuen només allò que és exterior i aparent, sinó que escruta el cor de les persones, especialment de nosaltres els cristians, que ens diem deixebles del seu Fill Jesucrist. No n'hi ha prou amb venir a missa i escoltar l'Evangelí; cal acollir-lo en el propi cor i actuar després en conseqüència, tal com Déu espera de nosaltres.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 27, a les 18 h. Missa en l'inici de ministeri de Rector de Mn. Joan Carles Montserrat a la parròquia de Santa Maria de Montcada.

Dimarts 29 i dimecres 30. Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Dissabte 3 octubre, a les 20 h. Confirmacions a Sant Vicenç de Mollet.

Primer aniversari de l'Adoració perpètua a Terrassa. El dissabte 12 de setembre es va celebrar a la parròquia de Sant Pere el primer aniversari de l'Adoració perpètua a la ciutat de Terrassa. La celebració es va fer a l'exterior, en el recinte de les esglésies de Sant Pere i va ser presidida per Mn. Joan Carles Montserrat, Vicari episcopal del Vallès Occidental.

Festa de Sant Cebrià a Valldoreix. El dimecres 16 de setembre, Mons. Saiz Meneses va celebrar la festa titular de la parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix. Enguany, la celebració s'ha fet a l'església de la Mare de Déu de l'Assumpció.

En la pau de Crist

Mn. Joan Casañas Guri ha mort als 84 anys d'edat i 59 de presbiterat. Exercí el seu ministeri a Xile i a Sabadell. Ha mort a la Casa Sacerdotal Sant Josep Oriol de Barcelona el dia 9 de setembre.

Agenda

Ajornament de les Jornades Transmet. Les IX Jornades Transmet previstes per als dies 24 i 25 d'octubre han quedat ajornades degut a la situació sanitària actual i queden traslladades, amb la mateixa temàtica, a l'any 2021. Oportunament s'anunciaran les dates.

Litúrgia de les Hores a la Catedral. *Laudes:* de dilluns a divendres a les 8.30 h. *Vespres:* Diumenges a les 19 h (a partir del dia 1 d'octubre).

Recés del clergat. Dilluns 5 d'octubre a les 11 h, al Centre Borja. Dirigit per Mn. Norbert Miracle, Sotssecretari de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Notícies

Visita Pastoral a La Llagosta. El diumenge 13 de setembre, Mons. Saiz Meneses va dur a terme la Visita Pastoral a la parròquia de Sant Josep de la Llagosta, finalitzant d'aquesta manera la Visita Pastoral a les parròquies de l'Arxiprestat de Mollet.

El Seminari visita el Santuari de la Salut. El dimarts 16 de setembre, Mons. Salvador Cristau, acompanyat per l'equip de formadors i els seminaristes dels cursos institucionals, han visitat en l'inici de curs el Santuari de la Salut i han posat el curs sota la protecció de la Mare de Déu, patrona de la diòcesi.

Vida Creixent a Terrassa. El dijous 17 de setembre es va constituir a la diòcesi de Terrassa el moviment Vida Creixent. El Sr. Bisbe va entregar el decret de creació i nomenà els membres de la comissió gestora. Actualment hi ha 20 grups en 18 parròquies a la diòcesi.

REMADE MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Desplazados internos. De la acogida a la integración

El Papa Francisco ha dedicado el Mensaje de la Jornada Mundial del Migrante y del Refugiado de 2020 al drama de los desplazados internos, un drama a menudo invisible, que la crisis mundial causada por la Covid-19 ha agravado todavía más. A la luz de los acontecimientos que han caracterizado el presente año, el Santo Padre extiende este Mensaje a todos los que han experimentado y siguen aún hoy viviendo situaciones de precariedad, de abandono, de marginación y de rechazo a causa de la pandemia.

Jesús, María y José, experimentaron las incomodidades, la incertidumbre y el miedo que conlleva la condición de desplazado y refugiado cuando se vieron obligados a huir a Egipto. Es la triste realidad de millones de familias en nuestros días a causa de los conflictos armados, las violaciones a los derechos humanos, y la violencia gene-

ralizada. Refugiados que huyen del hambre, de la guerra y de otros peligros graves, en busca de seguridad y de una vida digna para sí mismos y para sus familias. En ellos hemos de reconocer el rostro de Cristo.

Los desplazados constituyen un reto pastoral al que hemos de responder. El Papa describe el proceso de respuesta con cuatro verbos: acoger, proteger, promover e integrar, y añade otros seis pares de verbos, que se corresponden a acciones muy concretas para llevarlo a cabo: conocer para comprender, hacerse prójimo para servir, escuchar para reconciliarse, compartir para crecer, involucrarse para promover, colaborar para construir.

La primera acción consiste en conocer para comprender. El conocimiento es un paso imprescindible para poder comprender al otro. No se trata de estar al día de los datos estadísticos o de las teorías. Se tra-

ta de seres humanos, de experiencias, de historias personales. El miedo, la incertidumbre, la precariedad que nosotros mismos hemos experimentado durante el confinamiento nos ayuda a entender lo que es una constante en la vida de estas personas. El siguiente paso es hacerse prójimo para servir al hermano necesitado. Los miedos y los prejuicios nos impiden acercarnos a los caídos que encontramos en el camino, pero es preciso correr riesgos. Así lo hemos contemplado en muchas personas que en los momentos más críticos de la pandemia han arriesgado sus vidas ayudando a los demás.

Las personas concretas, las familias, los diferentes colectivos de la sociedad, las naciones, necesitan reconciliarse, y el camino de la reconciliación es el camino de la escucha. Vivimos una saturación de palabras y mensajes imposible

de asimilar. Necesitamos silencio para poder escuchar, y necesitamos aprender a escuchar. Escuchar nuestro interior, nuestra conciencia, al hermano necesitado, escuchar la voz de Dios. La escucha facilitará la reconciliación consigo mismo, con la creación, con los demás y con Dios. La reconciliación nos llevará a ser más conscientes de que formamos una misma realidad, una familia, la familia de los hijos de Dios y a compartir nuestras cosas, nuestra vida, todo lo que hemos recibido, y a crecer juntos.

Creeceremos juntos viviendo en fraternidad y solidaridad, sin excluir a nadie, implicando a todos, contando con todos, promoviendo a todos, porque todos y cada uno somos importantes, y hemos de encontrar nuestro lugar en esta comunidad, en esta familia humana. Todos estamos llamados a colaborar en la construcción del Reino de Dios, Reino de verdad y de vida, de santidad y de gracia, de justicia, de amor y de paz. Este Reino no se construye con el poder, la fuerza o la violencia, sino con el perdón, con la solidaridad, con amor vivido hasta dar la vida. Este es el camino para acoger e integrar a nuestros hermanos desplazados a los que en esta jornada os invito a tener muy presentes.